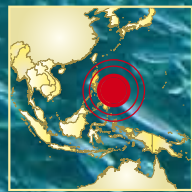


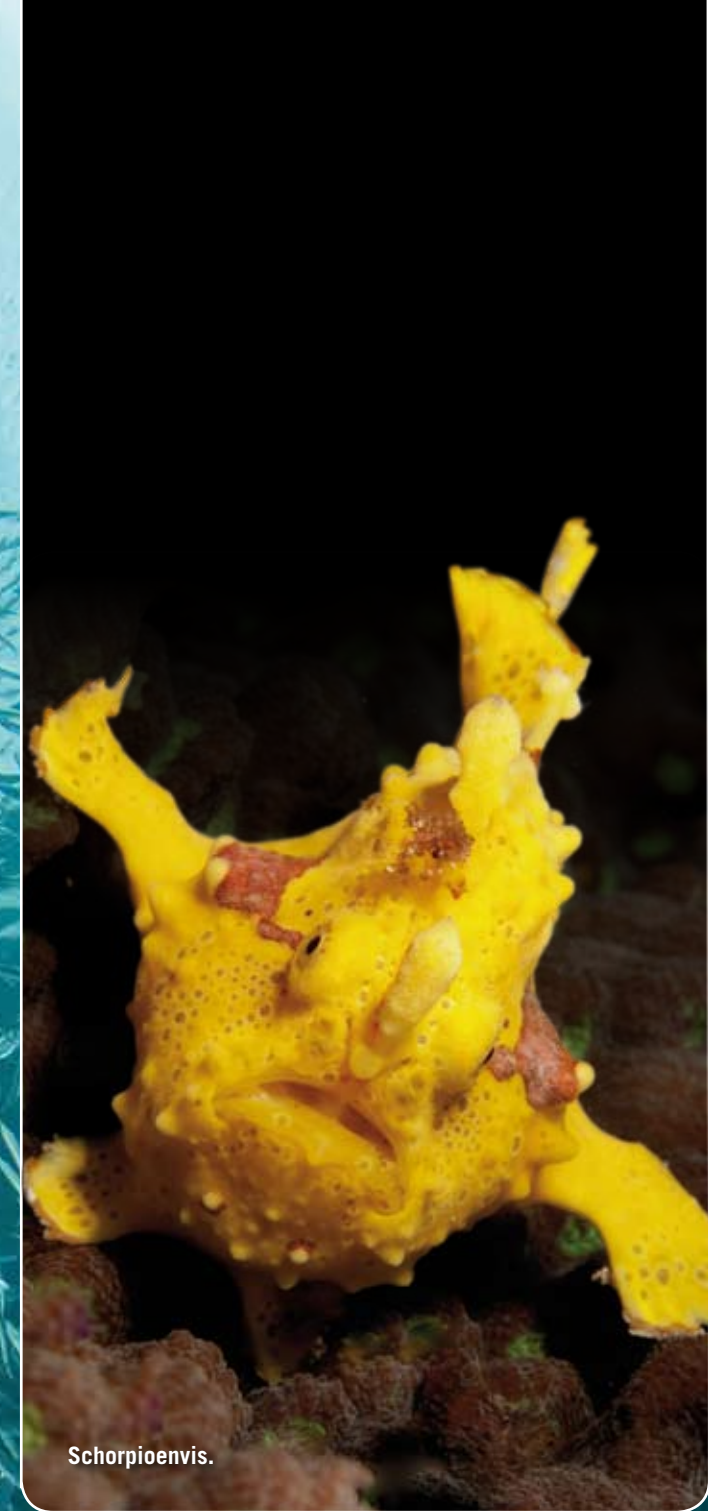
Cebu — Filippijnen



Tropisch pareltje met magic touch

Heel soms kom je op plek waar het lijkt alsof het met een 'magic touch' is aangeraakt. Waar alles tot in de kleinste details klopt. En waar ook het onderwaterleven betoverend mooi is. Dit is het geval bij Magic Island op het eiland Cebu op de Filippijnen.

Tekst: Linda Engels | Fotografie: Karin Brussaard > www.karinbrussaard.nl



Schorpioenvis.



Harlekijn spookfluitvis.



Reuze hengelaarsvis.



Geel zeepaardje.



Drieband anemoonvis.

De inwoners van Cebu streven geen *eindeloos* materialisme na

De Filippijnen, dit grote eilandenrijk in Azië is vernoemd naar de Spaanse koning Philip II ten tijde van de verovering door de Spanjaarden. Na een overheersing van ruim 300 jaar wordt het eilandrijk overgedragen aan de Verenigde Staten vanwege een oorlog tussen deze landen die eigenlijk de zeggenschap over Cuba betrof. De Filippijnen zijn dan al bekeerd door de Spanjaarden en voor het overgrote deel katholiek, maar Spaans wordt niet de voertaal. Ook de Amerikanen kunnen hun taal niet doordrukken. Engels wordt wel de tweede taal van het land. In deze smeltkroes hebben Aziatische en Westerse talen en tradities zich met elkaar vermengd en het resultaat is een land waar toeristen van harte welkom zijn en vriendelijk worden bejegend.

Twee typische dingen

We verblijven aan de westzijde van het eiland Cebu op een schiereiland nabij het dorpje Moalboal bij Magic Island Dive Resort. Het resort met bijbehorende duikschool worden gerund door de Nederlanders Arie Hoogendoorn en Desirée Pullens. De Filippijnse levendigheid met tricycles, straatverkoop van allerhande geurende etenswaren en een heuse arena voor het hanenvechten ligt op loopafstand. Het is zeker geen 'polsbandjesresort', want rondwandelen

en eten in het dorp is een niet te missen activiteit. De bevolking is niet rijk, maar er wordt niet gebedeld en ze zijn ook niet uit op fooien. Ze zijn oprecht vriendelijk tegen toeristen. Iets in hun levensstijl maakt dat de inwoners van Cebu gelukkig zijn met wat ze hebben en geen eindeloos materialisme nastreven. Daar kan menig westerling een voorbeeld aan nemen. Twee dingen typeren Magic Island. Allereerst de gemoedelijke sfeer. Er komen relatief veel Nederlanders, mede dankzij de mond-tot-mond-reclame van (vaak ook terugkerende) gasten. Daarbij is het uitstekende eten, naast de sterke verhalen over duiken, het gesprek van de dag. Het is bijna onmogelijk om tijdens een verblijf af te vallen, daarmee zou je het personeel en in het bijzonder de kok Fred beleedigen. Er is slechts één optie om deze calorieënaanval te compenseren en dat is veel duiken.

Zwanger mannetje

Iedere ochtend varen de twee duikboten uit naar een van 25 duikstekken in de omgeving. Na de eerste duik brengen we de oppervlakteinterval door op het strand. De bemanning van de boot en de plaatselijke bevolking zijn dol op de karaokebar, het assortiment aan liedjes is bijna onuitputtelijk. Net

als de nachtegaaltjes krijgen ook de meest valse kraaien na afloop een warm applaus van alle aanwezigen. Wij beginnen rustig met een duik op het huisrif, op zoek naar de pygmee-zeepaardjes die hier soms te vinden zijn. Wij volgen de gids naar een diepte van ongeveer 25 meter waar meerdere gorgonen zijn. Na enig zoekwerk wenkt hij ons. Hij wijst, maar ik zie niks. Ik weet dat deze zeepaardjes nog geen halve centimeter groot zijn, toch kan ik niet ontdekken waar de gids zijn oog op heeft laten vallen. Geduldig wijst hij het zeepaardje nog een keer aan. Het is een zwanger mannetje. Een paar minuten later daagt het vrouwtje op. Direct wordt duidelijk hoe zwanger het mannetje is; zijn buikomvang is zeker vijf keer zo groot als die van het vrouwtje. Het mannetje benadert het vrouwtje, maar zij wil niets van hem weten. Arrogant draait ze zich weg van hem en zoekt een ander plekje in de gorgoon.

Onaangetaste natuur

Alle duikstekken, met uitzondering van Pescador Island, liggen langs het schiereiland waarop we verblijven. Langs de volledige lengte loopt een wand steil naar beneden. Alleen in het uiterste noorden verlopen enkele duikstekken wat glooiender. Toch zijn er

zeker wel verschillen te ontdekken. Op de ene plek groeit bijvoorbeeld veel zacht koraal, terwijl op een andere plek de gorgonen, die ver uit de wand steken, de overhand hebben. Het rif is in zeer goede staat. Er is hier nooit met dynamiet gevist en dat vertaalt zich in een rif dat overal onaangetast is. Verder wordt er niet geankerd. Per duik betaalt iedere duiker 100 pesos (ongeveer 1,50 euro) aan het toeristenbureau van Moalboal. Met de opbrengsten hiervan zijn boeien geplaatst waaraan de duikboten zich vast kunnen maken om de duikers veilig overboord en weer aan boord te krijgen. Als er stroming staat, duik je gewoon van de ene boei naar de andere.

Moalboal is niet de plek om grote vissen te bewonderen. Neem gerust een onderwaterloep mee. Het is onvoorstelbaar wat voor kleine en bijzondere beestjes de gidsen aanwijzen. Uit het blaaskoraal komen oerangoetangkrabbetjes en garnalen tevoorschijn. In de anemonen wonen niet alleen anemoonvissen, maar vaak ook porseleinkrabben. Op zweepkoraal vinden we grondeltjes van enkele millimeters groot. In de sponzen huizen hengelaarsvissen. Vaak zitten we zo met onze neus tegen de wand aangeplakt, dat we een voorbijzwemmende schildpad niet eens opmerken!



Kleur in de nacht

Pescador is een eilandje dat midden in de zeestraat tussen Cebu en Negros ligt. Aan het rifdak is te zien dat het midden op zee soms flink kan spoken. Het harde koraal is behoorlijk kapotgeslagen door de golven. Eenmaal onder de vijf meter zie je daar niks meer van. Daar is de wand begroeid met harde koralen, sponzen, waaiers en zachte koralen. De hoeveelheid kleur valt bij een nachtduik pas echt op. Het begint met de cupcorals die open staan en hun felgele tentakels laten zien. Een aparte combinatie uit de roze kokers. Ook de donkergroene cupcorals, die kolonievormend zijn, staan helemaal open en tonen hun

wat lichtere groenkleurige tentakels. Op een diepte van vijftien meter verandert de hoofdzakelijk geelgekleurde wand in een kleurenpracht die ik nooit eerder heb gezien. Hier staan de zachte koralen volledig open en deinen op de lichte stroming mee. Rood, roze, paars, blauw, geel: zover als mijn lamplicht schijnt, dansen de kleuren voor mijn ogen. In het donker verlaten veel dieren hun schuilplaats. Ik zie veel meer koraalduivels dan overdag en op de wand kruipen allerhande grote krabben en garnalen rond. Sommige krabben zijn fraai gecoreerd met een anemoon, waardoor je goed moet kijken om de krab onder de wandelende anemoon te ontdekken.

Andere vissen slapen en laten zich gemakkelijk bekijken. Ineens zie ik een schildpad in een inham in het rif liggen. Hoewel ik hem langzaam benader en niet met mijn lamp in zijn ogen schijn, verstoort ik toch zijn nachtrust. Hij kijkt me een beetje chagrijnig aan en gaat op zoek naar een plekje waar hij zijn slaap kan voortzetten.

De hengelaarsvis die we overdag al hadden gezien, zit nog steeds in dezelfde spons en laat zich rustig bekijken. Ik vraag me af of dit beest altijd wakker is. Het uur vliegt veel te snel voorbij en op de boot wil iedereen het hoogste woord voeren om over de geweldige duikervaring uit te wijden.

Moalboal
is niet de plek om
grote vissen
te bewonderen,
neem gerust een
onderwaterloop mee



Boompjeskoraal.



Zeestergarnaal.



Sterrenkijker.

Praktische INFORMATIE

Vervoer: Je kunt niet rechtstreeks naar Cebu vliegen. De meest gebruikelijke overstapplaatsen zijn Manilla, Singapore, Kuala Lumpur en Hong Kong. De autorit van het vliegveld (Cebu-stad) naar Magic Island Dive Resort duurt ongeveer twee uur. Als je via Dive and Travel boekt, kun je, wanneer je met Singapore Airlines of Malaysia Airlines vliegt, twintig kilo + tien kilo per persoon gratis duikbagage meenemen.

Inenting: Inenting tegen hepatitis A, difterie, tetanus en polio worden aanbevolen. Bij een verblijf van twee weken of langer komt daar buiktyfus bij. Rondom Magic Island Dive Resort komt geen malaria voor, wel in andere delen van de Filippijnen. De website van het landelijk coördinatiecentrum reizigersadviesing (www.lcr.nl) verstrekt per land informatie over inenting en andere medische zaken.

Visum: Alleen bij een verblijf langer dan 21 dagen. Je paspoort dient bij vertrek van de Filippijnen nog minimaal zes maanden geldig te zijn.

Elektriciteit: 220 volt. Op het resort zijn de stopcontacten, een adapter is niet nodig.

Taal: Tagalog. Daarnaast zijn er 170 inheemse talen. Engels is de tweede taal en wordt overal gesproken.

Klimaat: Tropisch met een temperatuur tussen (december) 27 en (mei) 35 graden Celsius en een hoge luchtvochtigheid. Omdat Cebu centraal in de Filippijnen ligt, wordt het veel minder hard getroffen door tyfones dan de eilanden die aan de buitenzijde liggen.

Duiken: De watertemperatuur varieert tussen (december) 26 en (mei) 29 graden Celsius. Een lang pak is aanbevolen ter bescherming tegen netelcellen. Twaalf liter aluminiumflessen (int en din) en Nitrox is aanwezig, evenals complete huuruitrustingen.

Resort: Het resort is goed uitgedacht en kleinschalig opgezet. Hierdoor is de sfeer heel persoonlijk, met voldoende privacy. Er zijn tien ruime in Filippijnse stijl gebouwde cottages die de basis vormen voor een relaxte duikvakantie. Alle cottages hebben een nette moderne badkamer, een kluis en een eigen veranda met heerlijke stoelen en zeezicht of zwembad/tuinzicht. Tevens beschikken de cottages over met inloopdouche met warm water en koud water.

Excursies: Vanuit Magic Island Dive Resort kun je leuke excursies in de omgeving maken, zoals naar de Kawasan Falls en de lokale markt van Moalboal. De Kawasan watervallen zijn echt een aanrader. Voor de avonturiers onder ons kun je onder begeleiding van een ervaren gids de rivier vanaf een hoger gelegen deel afdalen. Je kunt ook gaan mountainbiken, wandelen of abseilen of je na een vermoeiende dag laten masseren.

Info: www.magicisland.nl, +63 927-2061791 en www.diveandtravel.nl, +31 (0)33-4571594

Beet!

Als buddy van een fotograaf breng je veel tijd wachtend door, wachtend op de perfecte foto. Tijdens een van mijn geduldige momenten hangt mijn buddy bij de wand, geen idee wat ze in het vizier heeft. Ik kies mijn plekje een meter of zeven verder. De tijd tikt vrolijk door en na een half uur ben ik volledig geaccepteerd door de school vissen om mij heen. In het begin zwommen ze hard voor me weg, maar blijkbaar nemen ze mijn aanwezigheid nu voor lief. De juffertjes, vlaggebaarsjes en koraalvlinders zwemmen rustig om me heen en scharrelen hun maaltje bij elkaar. Nog voor ik het zelf kan zien, zie ik aan hun bewegingen dat er een grotere vis aankomt. En inderdaad schieten er dan wat horsmakrelen en kleine barracuda's voorbij. Na drie kwartier ben ik toch wel

benieuwd wat er eigenlijk op de wand te zien is. Mijn buddy is strak gefocust op een geel hengelaarsvisje. Hij zwaait heel actief met zijn hengeltje in de hoop een visje te lokken. En na twee minuten doet hij waar mijn buddy al die tijd op lag te wachten: hij spert zijn enorme bek open.

Alles klaar

Bij alles in het resort en het duikcentrum valt het oog voor details op. Het duikcentrum is praktisch ingericht. Iedere duiker krijgt een paal met diverse uitsteeksels toegewezen waaraan de gehele duikuitrusting kan worden opgehangen. Eventuele overige spullen kunnen worden opgeborgen in een krat. Op een bordje boven deze paal staat de naam van de duiker. Op het whiteboard in het duikcentrum wordt dagelijks de duikplanning geschreven.

Alle duikers worden verdeeld over de twee boten. Wil iemand met nitrox duiken, dan komt er een N achter zijn naam, zodat de staf weet hoeveel nitroxflessen en hoeveel gewone flessen er moeten worden klaargezet. Om de drukte in het duikcentrum een beetje te spreiden, vertrekken de twee boten een half uur na elkaar. Zo is telkens slechts de helft van het aantal duikers tegelijkertijd aanwezig. Het duikcentrum grenst direct aan het water. Bij hoogwater stap je zo vanuit het centrum op de boot; bij laag water moet je een paar treden af, een paar meter door het water lopen en dan de boot op. Iedere dag wordt deze betonnen trap bij laag water geboend om te voorkomen dat er algen aangroeien, waardoor de trap glad zou worden. Ook de boot geeft grip. De prachtige houten

boten zijn volledig bekleed met een stevig soort anti-slipmateriaal, zelfs tot op de brede treden van de houten trap. In de boot klimmen is dus een fluitje van een cent. De boten staan keurig in de verf en er is een zeiltje gespannen om schaduw te creëren.

Omgekeerde kwal

Om bijzondere beesten te ontmoeten, hoef je niet diep te duiken. Op twee locaties kun je eindeloos rondscharrelen. De eerste plek is het huisrif. Pas na een meter of vijftig ondiep zwemmen bereik je de verticale wand. Het ondiepe gedeelte is een zandbodem, waarop verschillende soorten wieren en enkele koralen groeien. Vooral 's nachts laten de bewoners van de zandbodem zich goed zien: octopussen, platvissen, egelvissen, allerhande soorten naaktslakken en slakken met een huisje en scholen koraalmeervallen kunnen dan worden gespot. De andere locatie ligt slechts op een paar minuten varen vanaf het duikcentrum en is een echte plek voor muckdiving: een zandbodem op vijf meter diepte waarop op het eerste gezicht geen leven zit. Na even goed kijken zie je allerhande wonderlijke beesten op en in het zand, waaronder een geel zeepaardje, een dwergvleugelpaardvisje, een slangaal met alleen zijn kop verticaal uit het zand, spookfluitvissen, symbiosegrondels samen met hun garnalen, naaktslakken en platwormen. Het aanzicht van kwalen die op hun kop - dus met de tentakels omhoog - in het zand zitten, is op zijn zachtst gezegd

'bijzonder'. Bij nadere inspectie blijken deze kwalen niet in het zand te wonen, maar vastgekleefd te zijn op een krab. Omdat die krab onder het zand woont, zie je hem normaal gesproken niet. Pas als de krab een eindje gaat wandelen, zie je ineens een kwal ondersteboven over het zand bewegen.

Schokkend

Tijdens een nachtduik op deze plek zien we enkele bewoners uit het zand omhoog kruipen. De meest bijzondere, maar ook een zeer gevaarlijke, is de sterrenkijker. Een onooglijk lelijk geval, dat in het donker alleen met zijn ogen en een rij scheve tanden uit het zand steekt. Pas als hij een prooi in het oog heeft, schiet hij helemaal uit het zand. Het gevaar zit hem echter niet in die tanden, maar in zijn rug. Daarmee kan hij elektrische stoten uitdelen. Weliswaar niet met een hoog amperage, maar hij kan het zo vaak per seconde doen, dat het menselijk hart flink van streek kan raken. En alsof dat nog niet genoeg is, heeft hij ook nog twee giftige stekels op zijn rug. Om te voorkomen dat je per ongeluk een sterrenkijker raakt, moet je dus goed opletten dat je lichaam het zand niet raakt. Als je een metertje boven het zand blijft, voorkom je ook aanrakingen met andere giftige nachtdieren zoals kegelslakken (cones).

Wolk bevruchte eitjes

Er is nog een derde plek waar je slechts een paar meter diep hoeft om het bijzondere schouwspel van de

parende mandarijnvisen te zien. Iedere avond tegen de schemering komen ze uit het koraal tevoorschijn voor hun paringsritueel. Ze houden niet van lamplicht, ze vluchten dan verschrikt terug in het koraal. Daarom daal je af als het nog licht genoeg is om de plek te vinden en een goede plek uit te zoeken. Langzaam wordt het onder water donker, maar dit gaat zo traag dat je ogen zich goed kunnen aanpassen aan de duisternis. Hierdoor kun je de mandarijnvisen toch goed volgen.

Bij het aanblik van het paringsritueel wordt duidelijk waarom deze vissen avond aan avond zo hun best doen. Rondom hen zwemt namelijk een opdringerig kardinaalbaarsje dat zich te goed doet aan iedere wolk bevruchte eitjes. Met zo'n rover in de buurt vermindert de kans op nageslacht natuurlijk behoorlijk. Na zo'n veertig minuten verdwijnen de mandarijnvisen weer terug in het koraal en gaan wij terug naar het resort om ons te goed te doen aan een overheerlijke cocktail.

Van de duizenden Filippijnse eilanden is Cebu een tropisch pareltje. Rondom Moalboal is het toerisme kleinschalig opgezet. De riffen rondom Moalboal en Pescador zijn onaangetast. Arie en Desiree hebben zeker hun magic touch aan deze plek gegeven: het resort en het duikcentrum zijn tot in de kleinste details goed opgezet en georganiseerd. Dat is ongetwijfeld de reden waarom er zoveel duikers terugkerende gasten zijn. □

Na een **half uur**
ben ik volledig
geaccepteerd
door de school vissen
om mij **heen**

Zwanger mannetje en zijn vrouw.



Haarstergalatea.



Relaxen op het resort.

